

Abstrakt

Východiska: První ústavní zařízení specializované na léčbu alkoholu otevřel Bedřich Konařík- Bečvan ve Velkých Kunčicích v roce 1911. Tato léčebna byla v roce 1915 uzavřena, a proto bylo nutné zrealizovat léčebnu novou. Československý abstinentní svaz spolu s Bedřichem Konaříkem vyhledal vhodné prostory a v roce 1923 se otevřela druhá protialkoholní léčebna v Tuchlově.

Cíle: Cílem této práce je zmapovat vznik a zánik Abstinentního pensionátu zámek Tuchlov. Pomocí historických dokumentů popsat složení pacientů, jejich úspěšně/neúspěšné pokusy o léčbu a jaké terapeutické postupy byly používány.

Metody: Pro sběr dat byla použita obsahová kvalitativní analýza historických dokumentů, které doposud nebyly zkompletovány. Stěžejními informacemi jsou archivní listy z Archivu Národního muzea, dále také dobové časopisy Vyšší národ a Zdravý lid.

Výsledky: Již od roku 1908, kdy Bedřich Konařík- Bečvan začal vydávat publikace o závislosti na alkoholu, upozorňoval na nutnost vytvoření zařízení zaměřeného na léčbu této návykové látky. Po uzavření léčebny ve Velkých Kunčicích, se opět chopil možnosti o vytvoření léčebny nové, a tím reagovat na potřeby alkoholových pacientů. Abstinentní zámek Tuchlov fungoval od roku 1923 a zanikl v roce 1939, za dobu fungování bylo přijato 300 pacientů, z toho pouze 6 žen.

Závěr: Analýza historických dokumentů potvrdila existenci a plnou funkčnost léčebného zařízení, které Československý abstinentní svaz spolu s Bedřichem Konaříkem založil. Zařízení působilo v letech 1923 až 1939 v Tuchlově u Křemýže a zaměřovalo na léčbu závislosti na alkoholu pro především mužské pacienty. Z uvedených anamnestických údajů o pacientech a vedení veškeré dokumentace o chodu zařízení lze považovat Abstinentní penzionát zámek Tuchlov za jeden z průkopníků ústavní léčby alkoholu.